

O ŠKRATU, KI SE NI UČIL

Nekoč je živelo sedem škratov. Enemu je bilo ime Pavle, drugemu Hitri, tretjemu Sončni, četrtemu Vedri, petemu Zibalček, šestemu King in sedmemu Bobo. Vsi so živeli v majhni hiši sredi gozda.

Nekega jasnega dne je šest škratov odšlo v šolo, sedmi škrat pa je ostal doma. Vprašal jih je, kaj je šola. Vedri mu je odgovoril, da je to ustanova, v kateri se učimo. Bobo se je spraševal, ali je v šoli nevarno in ali učitelji dajejo preveč domačih nalog. Ko so se škrti vrnili domov, je Bobo odprl Hitrijev zvezek. Videl je veliko številke in se zmedel. Potem je vzel berilo in bil je ves zmeden, ker ni poznal črk in ni znal brati. Ko je zvečer odšel v posteljo, je imel zelo čudne sanje. Sanjal je, da so ga napadle črke in številke in sredi spanja je zakričal: »Nočem v šolo!« Ko so ostali slišali ta krik, so kot strela pridrveli. Pavle ga je vprašal, kaj je narobe. Bobo mu je odgovoril, da ga je strah šole. Zibalček je rekel, da šola ni strašna, ampak je zabavna. Bobo ni bil več žalosten in je povedal, da gre tudi on v šolo. Naslednje jutro je odšel na škratbus in se odpravil v šolo. V šoli je spoznal nove prijatelje.

Bobo je postal uspešen učenec in ko je odšel spat, je premagal svojo nočno moro.

Lovro Juntez, 3. b

Mentorica: Melita Turk